

תת"ע 673/09/15 - עמרן ורדה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 673-09-15 מדינת ישראל נ' ורדה עמרן
תיק חיצוני: 51210027507

בפני	כבוד השופטת רות וקסמן
המבקש	עמרן ורדה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן ביום 10.09.15 בהעדר התייצבות המבקש, ובו הורשע המבקש בעבירה של, נהיגה ברכב כשרישיון הרכב פקע תקופה העולה על שישה חודשים, בתאריך 29.7.12, בניגוד לסעיף 2 לפקודת התעבורה, ונגזרו עליו קנס בסך 1,300 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 45 ימים ופסילה על תנאי לתקופה של חודש למשך שנתיים.

טיעוני הצדדים

לטענת ב"כ המבקש, ביום 16.11.15 פנה אליו המבקש, ביקש שייצגו בתיק דן וציין בפניו כי איבד את כתב האישום וההזמנה לדין ולמיטב זיכרונו מועד הדיון בעניינו קבוע לחודש נובמבר. עוד טען כי, לאחר בירור שערך בעניינו של המבקש, התברר כי מועד הדיון בתיק היה קבוע ליום 10.9.15 וניתן פסק דין בהעדר בשל אי התייצבות המבקש. לפיכך, טען כי לאור העובדה שהמבקש לא היה מיוצג עד כה ולא קיבל את יומו בבית המשפט מתבקש בית המשפט להורות על ביטול פסק הדין.

לבקשה צורף תצהיר המבקש.

המשיבה התנגדה לבקשה מן הטעם כי, המבקש הוזמן כדין לדין בעניינו, אך מסיבות שאינן ידועות לא התייצב המבקש למועד הדיון ולפיכך אין לו אלא להלין על עצמו. המשיבה ציינה, כי ב"כ המבקש קיבל את הייצוג ביום 18.11.15, חודשיים לאחר שניתן פסק דין בעניינו של המבקש.

דין והכרעה

סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק"), קובע את אמות המידה המנחות את ביהמ"ש בבואו להחליט בבקשה לביטול פסק דין. הסעיף קובע שני טעמים, שאינם מצטברים, המצדיקים

ביטולו של פסק דין: קיום סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם למשפטו או לחילופין גרימת עיוות דין לנאשם כתוצאה מאי ביטול פסק הדין.

ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל נקבע כי: "בשלב זה ניצב המבקש לפתחו של בית המשפט כאשר מבוקשו הוא לקבל "כרטיס כניסה" לקיום חוזר של הליך שהתנהל לכאורה כדין והסתיים. על המבקש מוטל אפוא הנטל לשכנע את בית המשפט כי מתקיימים טעמים המצדיקים את הנעת גלגלי המערכת מחדש".

א. בחינת סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

המבקש איננו חולק על כך שזומן כדין לדיון ואין בפיו כל סיבה מוצדקת לכך שלא התייצב לדיון. טענת המבקש לפיה הוא איבד את ההזמנה לדיון וכתב האישום ושגה לסבור כי מועד הדיון בעניינו נקבע לחודש נובמבר, אין בה כדי להוות סיבה מוצדקת כאמור.

נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כי השיכחה איננה אלא אחת מן הצורות של חוסר תשומת הלב או של הרשלנות וכי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האיכפתיות ועל כן, מי ששכח יישא בתוצאות שיכחתו (ר"ע 418/85 פרץ רוקינשטיין נ' מדינת ישראל).

עוד נקבע בפסיקת בית המשפט העליון, כי אמנם לכל אדם זכות ליומו בבית המשפט, אולם זכות זו אינה מוחלטת, ויכול שהתנהגותו של הנאשם תותיר את בית המשפט ללא ברירה ויצטרכו לדון בעניינו גם בהעדרו. הוראות החוק בעניין מתן פסק דין בהעדר אינן בעלות גוון טכני, אלא בבסיסן עומדים שיקולים מהותיים ביותר. הן נועדו למנוע מצבים בהם יוכל נאשם לסכל או לעכב את ההליך באמצעות אי התייצבותו לדיון בעניינו. מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך שהמשפטים ינהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם וכי לא יתפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול שלא לצורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור ועל בתי המשפט עומס נוסף. משלא מתייצב הנאשם לדיון אליו זומן כדין וכשאינו בידו שום סיבה מוצדקת לאי התייצבותו, אין הוא יכול להלין אלא על עצמו. (רע"פ 2586/10 **אלי אסולין נ' מדינת ישראל** פס"ד מיום 21.4.2010, פורסם במאגרים המשפטיים; רע"פ 8445/07 **אברהם קדוש נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים; רע"פ 8333/09 **פיראס חביבי נ' מדינת ישראל**, פורסם במאגרים המשפטיים).

על כן, משלא הייתה התייצבות מטעמים הנעוצים במבקש, לא יכול הוא לטעון שלא ניתן לו יומו (עיין: רע"פ 9142/01).

ב. בחינת גרימת עיוות דין

ברע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם נקבע כי: "... בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי וללא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליא על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו, ככל הנדרש".

המבקש אינו טוען כל טענת הגנה לעניין עיוות דין שנגרם לו בעצם שפיטתו בהעדר ולא מצאתי כל עיוות דין או חשש לו. העובדה כי המבקש לא היה מיוצג עד כה, אין בה כדי להוות עיוות דין, שכן אם היה מעוניין בקבלת ייצוג, יכול היה לפעול לשם כך, כפי שידע לעשות לצורך הגשת בקשה לביטול פסק דין.

יוער כי הענישה שהוטלה על המבקש נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר.

על כן, בניגוד לדעת המבקש, ובהעדר טענת הגנה ממשית לגופו של עניין, לא נראה כי קיים חשש כלשהו לעיוות דין, ולכן הבקשה נדחית.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ל' כסלו תשע"ו, 12 דצמבר 2015, בהעדר
הצדדים.